

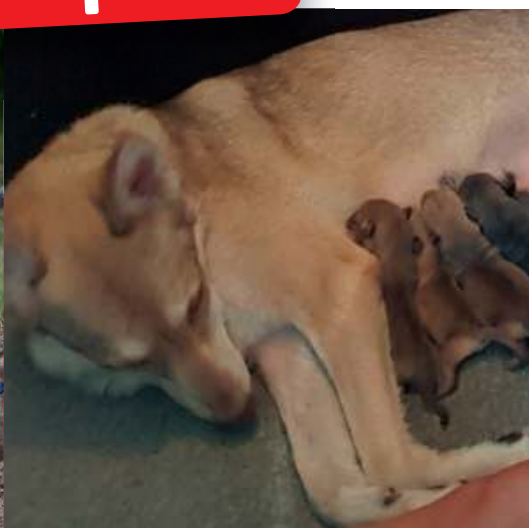
Algemene vereniging voor liefhebbers van Saarlooswolfhonden

NUMMER 4 2020 Jaargang 14

Een tweeluik
vol liefde

Het nest
van Romy

Het nest
van Zazou

Fotootjes

Goed beschermd

Tara

Phobos

Merel (F2)

Willow (F1) en Blue (F2)

Beste leden,

Rotterdam, 1 december 2020

Het laatste nummer alweer van 2020. Het jaar waaraan maar geen einde leek te komen maar dat toch opeens voorbij lijkt te zijn geschoten.

Een jaar waarvan ik hoop dat ik het niet nog eens mee hoeft te maken. In mijn directe omgeving bleef iedereen gelukkig gespaard, maar het thuiswerken, thuis studeren, niet reizen, geen of mondjesmaat anderen zien en mijn scheiding waren ook wel even genoeg.

Ook voor de vereniging had Corona allerlei gevolgen. Een kampioensclubmatch en heel veel wandelingen die geannuleerd werden. Vergaderingen met rasgroepen, de Raad van Beheer en ook onze eigen Algemene Ledenvergadering die online gingen.

Puppen die niet aan te slepen waren, maar fokkers die voorzichtig waren omdat we van intelligente, naar halve naar nauwelijks lockdown en weer terug gingen. Honden waarvan de ogen niet op tijd gespiegeld konden worden, omdat de praktijken van de ECVO artsen nauwelijks open waren. Vreugde omdat het soms toch allemaal wel lukte en verdriet bij teven die leeg bleven. En dan onverwacht goed nieuws op vrijdag de 13e dat Ziva toch drachtig is!

Des te blijer ben ik dan ook dat we dit magazine met zo veel verhalen van soms nieuwe en soms meer ervaren fokkers kunnen vullen. Zoals het er nu naar uit ziet, gaan we overigens ook de fokkerscursus volgend jaar online doen.

Ik wens iedereen een beter 2021 en hoop jullie ook snel weer met de honden te kunnen ontmoeten.

Ineke

Voorzitter

Ineke Pompen

Secretaris

Marianne Eggink

Penningmeester

Jan Dirkzwager

Bestuursleden

Reinier van Wattum

Maria Schipper

Redactie

Hella Liefing

Johan Berends

Foto's

Christiane Stuffer

Isabel van Berkel

Wendy Jonkergouw

Jim van Mourik

Naomi de Boer

Gerrie Pols

Audry Wennekers

Martine Schaap

Nathalie van der Burg

Johan Berends

Coverfoto

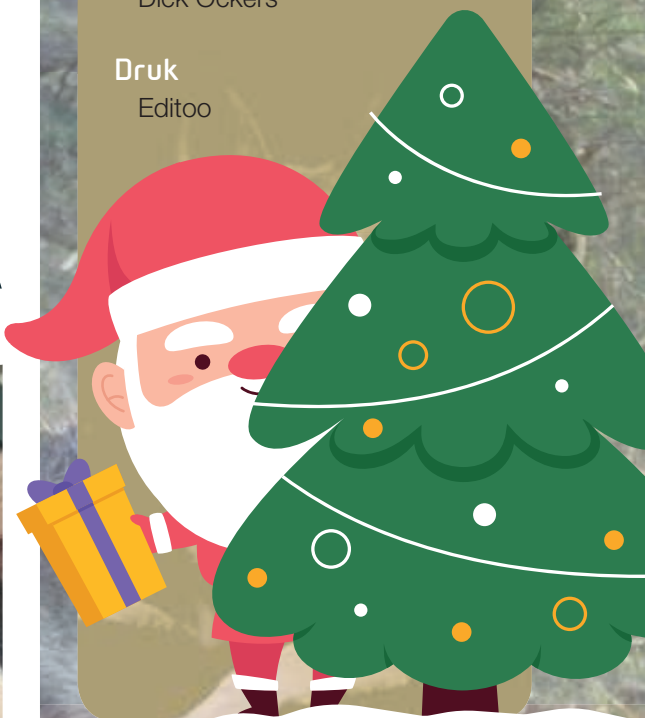
Elise Daanen

Vormgeving

Dick Ockers

Druk

Editoo

Onze doelstelling

De Saarlooswolfhond is in de jaren 30 van de vorige eeuw gefokt door Leendert Saarloos (1884-1969) en is nu een van de negen erkende Nederlandse hondenrassen. Dit zeldzame en bijzondere ras heeft nog veel natuurlijke instincten en kent een kleine groep liefhebbers. De AVLS behartigt als rasvereniging de belangen van dit bijzondere ras in Nederland.

De Saarlooswolfhond is onderdeel van ons Nederlands cultureel erfgoed en dient mede daarom behouden te worden. Het fokbeleid van de AVLS kenmerkt zich door een grote zorg voor de gezondheid van het ras. De fokkerij is in handen van toegewijde leden bij wie het welzijn van de honden altijd centraal staat. Het ras heeft een smalle genenpool en is daardoor kwetsbaar.

Iedereen die de Saarlooswolfhond in zijn hart heeft gesloten, informeren we graag over deze prachtige hond. We verwelkomen je van harte als lid (met of zonder hond) en kennen geen ballotage. Het enige wat we vragen, is dat je onze uitgangspunten onderschrijft. Voor vragen over lidmaatschap, gezondheids-certificaten, adreswijzigingen, dek- en nestmeldingen en verdere informatie: **secretaris.avls@gmail.com**.

Onze uitgangspunten

Behoud van het ras

De Saarlooswolfhond voor de toekomst behouden, dát is het belangrijkste doel van de AVLS. De generaties na ons moeten immers ook kunnen genieten van dit prachtige ras. Maar dat is niet de enige reden. De Saarlooswolfhond maakt deel uit van ons Nederlands cultureel erfgoed en dient daarom beschermd en in stand te worden gehouden.

Genenvariatie

Door de heersende kampioenencultuur werd jarenlang doorgefokt op uiterlijke raskenmerken. Daardoor nam de genenvariatie dramatisch af.

Het ras werd door deze praktijk enorme schade toegebracht. De AVLS is opgericht om radicaal te breken met deze achterhaalde fokkerij, die gericht was op het zoveel mogelijk fokken van showkampioenen. De natuur laat ons zien dat het daar niet om gaat. Het gaat om genenvariatie en gezondheid. Een gezonde, vitale hond vinden we dan ook veel waardevoller dan een showkampioen.

Inteelt beperken

Rastype en raskenmerken vinden we wel belangrijk, maar het is niet alleen zaligmakend. Honden kunnen onmogelijk decennialang én gezond én raszuiver worden gefokt. Daarom proberen we met ons fokbeleid de verwantschap van de honden terug te

brenge om de inteelt beter beheersbaar te houden. We kruisen druppelsgewijs, onder streng gecontroleerde voorwaarden, vers bloed in. Dit outcrossprogramma is een essentieel onderdeel van ons fokbeleid.

Vrijwillige fokkerij

Geselecteerde pups uit dit fokprogramma worden teruggefokt op raszuivere Saarlooswolfhonden. Zo behouden we de uiterlijke raskenmerken en het bijzondere karakter van ons ras, waarbij tegelijkertijd de genenvariatie wordt vergroot. Ieder lid kan op vrijwillige basis meedoen aan dit belangrijke project, want we kennen geen van bovenaf opgelegde fokkerij. Bij de AVLS bepalen de fokkers zelf hun fokcombinaties, niet de vereniging.

Steun ons om dit bijzondere ras voor de toekomst te behouden. Word lid!

De AVLS is erkend door de Raad van beheer op Kynologisch Gebied en staat voor een gezonde Saarlooswolfhond

met een fijn karakter. Bezoek ook onze website **www.avls.nl**

secretaris.avls@gmail.com

Secretariaat AVLS
Jean Sibeliussstraat 33
3069 MJ Rotterdam

Dekkingen en Geboortes

Het afgelopen kwartaal zijn vijf nesten geboren van Phoebe, Namia, Lilly, Mana en Phobos.

Graag hadden we hier ook de nesten aan toe willen voegen van Diamond en Yiska, de fokkers hebben ons gemeld dat deze teven helaas niet drachtig zijn geworden. Uit een tweede echoscan bleek dat Ziva wel drachtig is! Daar zijn we erg blij mee.

Dekking

Ziva werd gedekt door de outcrossreu Viggo (F1 Noorse Elandhond). Ze is drachtig van minstens 8 pups, die in de 2e week van december worden verwacht. Het gaat om een nest in ons outcrossprogramma. *Alle pups zijn besproken.* 🐾

Nesten

Lily's nest

Het nest van Lily is op 20 oktober geboren, 4 reuen en 3 teefjes, allen wolfsgrauw. De geboorte was binnen 6 uur gedaan. De geboortegewichten varieerden van 370 tot 480 gram. De dekreu voldeed niet aan het VFR van de AVLS (aantal dekkingen). Alle pups hebben een baasje gevonden. 🐾

Mana's pupje

Op 23 oktober heeft Mana één pupje ter wereld gebracht. De pup werd gehaald met de keizersnede. Het is een bosbruin reutje met een geboortegewicht van 550 gram. De moederteef, geboren na april 2017, is niet op ED gecontroleerd (VFR). Mana en haar pupje maken het goed. 🐾

Phobos' nest

Op 28 oktober is Phobos bevallen van 6 pupjes, 2 reutjes en 4 teefjes, allen wolfsgrauw. De bevalling ging volgens het boekje. De 6 pups werden in 3 uur geboren met geboortegewichten tussen 425 en 480 gram. Moeder en kroost maken het goed. Alle pups zijn al besproken. 🐾

Namia's nest

Namia is op 10 november bevallen van 5 pupjes, 2 bosbruine teefjes en 3 reutjes, waarvan 1 bosbruin en 2 wolfsgrauw. De bevalling verliep prima. 🐾 *Er is nog 1 pupje beschikbaar. Interesse? neem dan contact op met Jana.*

Nihals nest

Op 11 november heeft Nihal 9 pups geworpen. Eén pupje was doodboren. De 8 pups zijn 5 teven (3 wolfsgrauw en 2 bosbruin) en 3 reuen (1 wolfsgrauw en 2 bosbruin) Er zijn nog pups beschikbaar. Interesse? Neem contact op met fokster Giada Passerotti van kennel I lupi di San Francesco .. 🐾

Bliss en Timber, een tweeluik vol liefde

Hier volgt het verhaal van het nestje van Timber en Bliss, een verhaal vertelt vanuit twee perspectieven, vanuit veel liefde, voor het ras, voor de honden, voor elkaar.

Deel 1: *Het cirkeltje is rond.*

Door: *Esther van Rijnstra*

Foto's: *Isabel van Berkel*

Het verhaal van het laatste Baka Inu nestje begint eigenlijk 6 jaar geleden. Het is best een episch verhaal, lang genoeg om een heel clubblad mee te vullen, maar ik houd het kort. Het nestje van papa Timber mocht naar hun nieuwe baasjes. Timber kreeg zijn naam van Mirjam, maar door een tragische gebeurtenis vond hij daar niet zijn thuis. Twee jaar later besloten Richard, onze Engelse fokker, en ik dat er een Northern Inuit pupje naar Nederland zou komen. Naast het feit dat het een geweldig pupje was, leek ons dat een uitgelezen kans voor een eventuele outcross.

Risico

Bliss, zo heette ze, was een toppup! Helaas voor mij liepen de zaken anders dan verwacht. Mijn oudste Saarloos Caine verslechterde (*hij was al 14*) en een pup daarbij was geen goed idee. Gelukkig waren Mirjam en de rest van de familie net zo enthousiast als Richard en ik en zeer bereid om Bliss in hun gezin op te nemen.

Het was tijd om onze dame aan te melden voor de aankeuring

De jaren verstreken en Bliss groeide uit tot een heerlijke blijde hond vol levenslust. De gezondheidstesten waren allemaal gedaan en goed. Het was tijd om onze dame aan te melden voor de aankeuring voor 19 oktober 2019. Voor de keuring van Bliss stapte ik even uit

de selectiecommissie. Net als ik, was de rest van de commissie weg van onze Bliss. Na 3,5 jaar wachten en hopen was het gelukt! Bliss mocht voor de outcross worden ingezet. De keuze voor de reu had ik in mijn hoofd lang geleden al gemaakt. Eddie op de eerste plaats en Timber als reserve.

Tut

Nu wilde het lot dat Eddie al besproken was en we met Bliss met Timber moesten rijden, maar hiermee was het cirkeltje rond. Timber was dan wel niet bij Mirjam komen wonen, maar zijn pupjes kwamen daar wel. Alsof het zo had moeten zijn. Bliss was een tut met dekken, ze maakte het Tim lastig en er waren dekkingen geweest zonder koppeling en met koppeling. Maar gedeckt was er zeker! Ondertussen liepen de aanvragen storm. Bij de uitleg over hoe de outcross werkt en wat er verwacht wordt van een eigenaar, vielen er sommigen af. Degenen die bleven waren zeer gemotiveerd. Na de echo en drachtbevestiging maakten we een what's app groep en we gingen los!

De bevalling was live op internet, dankzij Jelmer, en we trokken kijkers over de hele wereld. Bliss was relaxed, en in no-time waren er 5 pups, 1 reu en 4 teven. Pupje 6 hield het spannend en verscheen met een tussenpauze van 12 uur ten tonele. Ook een meisje. Het grote genieten kon beginnen.

Voor mij was het de eerste keer dat een nestje niet thuis of om de hoek lag, maar een half uur rijden van mij vandaan. In dit geval helemaal niet erg. Mijn vertrouwen in Mirjam en Wietske (*en ook Frank en Jelmer*) zijn groot. Al 11 jaar hebben ze Lupa uit mijn eerste nestje en zolang ken ik ze dus ook al.

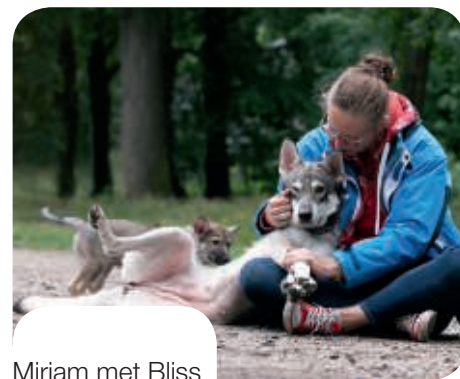
Liefde

Ik ken geen warmer en opener gezin als de familie Wiersma. Ik wist dat ze hier

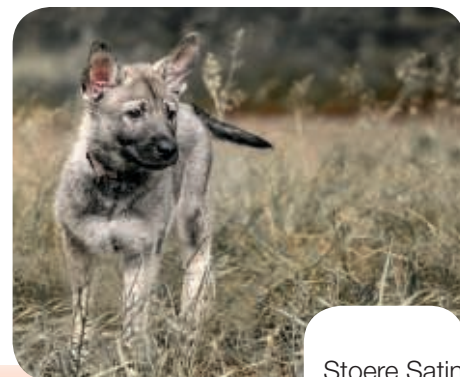
100% van zouden genieten en er alle liefde in gestopt zou worden. Hoe zwaar het ook kan zijn als fokker werd duidelijk toen ze na een lange strijd afscheid moesten nemen van het enige mannetje Ramses. Hij wilde niet meer groeien en we kregen hem niet op kracht. Ramses zou blijven dus het verlies was extra zwaar. De rest van de pups groeiden hard. In de whatsapp groep groeide de liefde.

In de whatsapp groep groeide de liefde

De eerste bezoeken waren emotioneel. Elke nieuwe eigenaar heeft een verhaal waar een pup in past en een band was er snel met iedereen. Ik ken geen enkel nest wat zo'n geweldige socialisatie heeft gehad als deze pups. Op stap, mee naar Havelte, mee naar een verjaardag, knuffels, knuffels en nog meer knuffels. En dat heeft geresulteerd in stuk voor stuk robuuste, veerkrachtige pups en een hechte groep pup-eigenaren. Ik ben dankbaar.

Mirjam met Bliss

Stoere Satin

Deel 2: Alles is Liefde.

Liefde is inderdaad onze hoofdmoot in dit verhaal. Timbers vader Laslo is het vriendje geweest van onze Lupa. We wilden heel graag een nest met Lupa. Esther en ik zijn eerst bij Amigo geweest en daarna hebben we het geprobeerd met Laslo.

Door: *Mirjam Wiersma*

**Liefde voor dat beest,
dat blij ei**

Liefde was er, maar helaas geen dekking. Daarna kregen we de kans om Timber in huis te krijgen, maar helaas dat liep anders voor ons als gezin.

Toen Esther kwam met de vraag (*twee jaar later*) of wij Bliss in huis wilden nemen, zeiden wij als gezin: JA! Liefde voor dat beest, dat blij ei, was heel, maar dan ook heel snel gegroeid.

Aangekeurd

We waren vol verwachting de eerste drie jaar of die mooie Bliss inderdaad aangekeurd zou worden en dat lukte. Toen kwam die mooie Timber weer in beeld. Een Saarloos. Een Saarloos die je niet makkelijk kan benaderen als vreemde. Maar na een week heen en weer rijden had ook Timber door dat wij Liefde voor de hond graag delen met elkaar en kwam hij wat dichterbij. Maar eerst moest hij zijn Liefde aan Bliss geven. En ja, daar was het gelukt en daar kwam het nest.

Weggeven van een pup doet best pijn maar je weet dat ze in goede handen komen

Genieten

Wat was het genieten om een nest in huis te krijgen. Je eigen hond te zien en hoe relaxed ze blijft met alles om

haar heen. 5 mooie dames en als eerste kwam die kleine mooie reu Ramses. Baan vrij gemaakt voor die grote dames en helaas heeft hij ons moeten verlaten. Ramses: "Laat me, laat me, laat me mij eigen gaan maar gaan". Daarna konden we volop genieten van 5 volle pups, groeiend, bloeiend, poepend, plassend, etend en vol lol en Liefde. Weggeven van een pup doet best pijn maar je weet dat ze in goede handen komen. We genieten nu elke dag van een berichtje van de eigenaren, over hoe het gaat met de dames. Het was pittig natuurlijk, maar de Liefde die je krijgt van pups en mensen dekt alles.

Nog een keer Bliss?

Wij zijn er klaar voor.

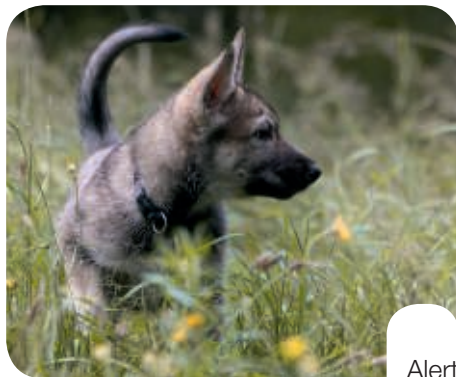
Liefs, *Wietske, Jelmer, Frank en natuurlijk Mirjam*

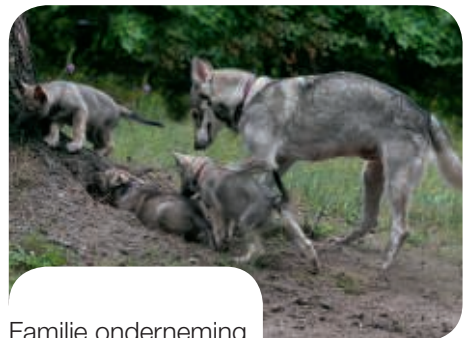
Moe

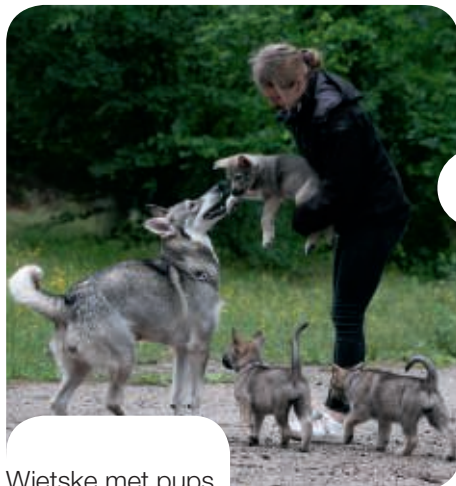
Blij ei

Alert

Familie onderneming

Wietske met pups

Fokken om te behouden

We willen allemaal een Saarloos. Ook over 40 jaar, als onze kinderen of kleinkinderen groot zijn, zien we graag ons prachtige ras nog voortbestaan. We zijn gezwicht voor die prachtige uitstraling, karakter en kameraadschap. Ze kruipen onder je huid en om eerlijk te zijn komt er geen ander ras in de buurt van de onze.

Door: Naomi de Boer

Maar ja, er zijn er niet heel veel. Natuurlijk worden er nestjes geboren, maar vaak worden mensen afgewezen omdat er toch meer aanvragen zijn dan er pupjes geboren worden. Dit is althans mijn ervaring na ons laatste nestje. Voorheen kon ik mij druk maken over of ik al onze pupjes wel een goed thuis kon geven, maar ik krijg nog steeds bijna dagelijks aanvragen binnen ondanks dat de pups al een aantal weken zijn uitgevlogen.

Twijfelen

Ik snap heel goed dat mensen twijfelen om te gaan fokken omdat het veel werk en flexibiliteit vergt. Maar het is het allemaal zo waard. Over ons laatste nestje van Oona en Taru zou ik heel graag mee willen geven welke waarde het heeft om, hoe moeilijk het voor sommige lijkt, toch zeker minstens 1 keer een nestje de doen als je eigenaar bent van een teefje of je reu op te geven als dekru om behoud van het ras te verzekeren.

het is het allemaal zo waard

Oona kwam op een leeftijd van 6 maanden bij ons wonen. Zij is de kleindochter van onze Abby en in eerste instantie zou ze alleen voor mentaal herstel bij ons blijven. Maar als snel sloten we haar in ons hart. Ze was onweerstaanbaar ondanks

haar enorme sloopgedrag (frustratie, verlatingsangst, etc.) en zeker nog niet zindelijk in huis of auto toen ze net bij ons kwam wonen. We namen haar voor wie ze was en kon zich op haar eigen tempo ontwikkelen.

Ongelukje

Het duurde tot ze ruim een jaar was voor ze zindelijk was maar een ongelukje in huis gebeurde toch soms nog wel eens. Iets wat misschien toch ook wel typisch Saarloos is. Wij waren haar derde huis dus het duurde even voor zij echt helemaal 'thuis' was.

Wij kunnen haar nu in elk geval nu niet meer weg denken uit ons leven.

Op een zeker punt werd Oona voor de eerste keer loops en gingen we nadenken om haar toch in te zetten voor behoud van het ras. Wat niet makkelijk was omdat zij drager bleek te zijn van het dwerggen en DM. Met hulp van Francis Timmerman, (van kennel Bastaja) bij wie we als eerst contact kregen ruim 10 jaar geleden, hebben we wat reuen onder de loep genomen. Mijn eerste keus reu was helaas nog niet klaar gemaakt voor de fok dus toen de tijd echt begon te dringen heb ik Francis gevraagd of haar

eigen Taru een match was voor Oona, aangezien hij vrij is van alles.

Goede match

Niet lang voor Oona in februari loops werd is Taru getest en gezond verklaard. Hij was een hele goeie match dus werd alles in gang gezet.

Op 14 mei begonnen de eerste weeën maar het duurde twee dagen en nachten en uiteindelijk een keizersnee voor alle pupjes ter wereld waren. De eerste

Oona was een supermoeder!

6 waren op de natuurlijke manier geboren maar door weeënzwakte moesten de laatste drie gehaald worden. Het waren 9 prachtige pups waarvan helaas 2, op de natuurlijke manier geboren, het niet gehaald hebben. Mijn goeie vriendin Philine was erbij om mij en Oona te ondersteunen en oh, wat had ik haar hulp nodig. Het duurde een tijdje voor we van alle slaapttekort en spanning weer rust vonden. Oona was een supermoeder! Van haar keizersnee had ze blijkbaar niet veel last.

Onze 7 gezonde pups groeide snel. We hadden 2 wolfsgrauwe reutjes, 4 wolfsgrauwe teefjes en 1 bosbruin teefje. De eerste weken was het wel weer wat zoeken naar structuur aangezien we ook 2 jonge kinderen hebben. De pups waren met een week al in geboortegewicht verdubbeld.

Ook de coronatijd vergde wat meer flexibiliteit

Onze Emma was ten tijde van de geboorte bijna 3 jaar en vond het allemaal super spannend en tegelijk was ze bijna niet bij de werpkist weg te slaan. We moesten haar natuurlijk goed in de gaten houden. Als het aan haar lag zou ze zo bij de pupjes in de werpkist zijn geklommen.

Ook de coronatijd vergde wat meer flexibiliteit dan bij onze vorige nestjes. Gelukkig konden we bij de meeste bezoeken gewoon buiten onder onze veranda zitten. Afstand was altijd goed te realiseren. Iets waar ik me in het begin toch wel druk over maakte. De dekking met Oona en Taru was namelijk de zaterdag voor de lockdown en had er nooit over nagedacht hoe het zou zijn om op deze manier mensen te ontvangen. Op Facebook is er een fokkers voor fokkers

groep waar mede fokkers voor de zelfde dilemma's kwamen te staan als ik dus konden we elkaar adviseren en vragen daar waar nodig.

Socialisatie

Iets wat ik persoonlijk erg belangrijk vind is, naast gezondheid, een goeie socialisatie van de pups. Het is de basis voor de rest van hun leven en ik hoop altijd dat de nieuwe eigenaren dit ook zo verder oppakken als ze het nest verlaten. Het neemt een hoop tijd maar een goeie socialisatie begint bij de fokker. Onze zoon Sam van inmiddels 7 jaar hielp maar al te graag als we een stukje aan-

gelijnd gingen lopen. Hij luisterde goed naar alle aanwijzingen die hij kreeg en was supertrots als het ging zoals hij hoopte.

Andere dingen zoals verkeer, luid en lichtgevend speelgoed, (harde) muziek, stofzuigen, schapen, vreemde honden, water, bos, markt, bench, school, kinderen etc. zijn een belangrijke factor voor succes. Met goeie begeleiding van een pup kom je een heel eind.

Waar ook wel behoorlijk wat tijd in gaat zitten is alle bezoeken. Super gezellig altijd. Veel beschuit met muisjes, koffie en thee ging er door. Genoeg interesse in ons nestje was er zeker. Ook niet pupkopers kwamen langs om lekker te kunnen kroelen. Ook goed voor de socialisatie natuurlijk.

Waar naar toe?

Je wilt als fokker altijd weten waar je pupjes naar toe gaan, hoe ze gaan wonen en wat de nieuwe eigenaren verwachten van hun nieuwe aanwinst. Om de zoveel tijd bekeek ik alles per pupje keer op keer hoe hun karakter ontwikkelde zodat er een goeie match gemaakt kon worden. Echt niet altijd even makkelijk. En zeker niet als er uiteindelijk toch mensen af vallen, af haken of als nog afgewezen worden.

Het zoeken naar een nieuw thuis voor je pupjes is naar mijn idee toch altijd het moeilijkst van fokken. En ja, soms heb je er slapeloze nachten van.

Gouden mandje

Fokken is voor mij meer dan alleen de verkoop van een pup. Ik geef mijn ziel en zaligheid in de opvoeding van de pups en wil dat ze altijd een gouden mandje krijgen.

Het informeren of hoe ik vind dat een pup zou moeten opgroeien, hoe om te gaan in bepaalde situaties, voeding, training (ja, ook met een Saarloos kun je trainen!) en dat soort zaken zie ik als een verantwoordelijkheid. Daarbij is minstens zo belangrijk om nieuwe pupeigenaren bewust te maken van het feit hoe

weinig Saarloosjes er zijn. Iedereen is in de wolken met een nieuwe pup en dat gun je iedereen. Als we dat over decennia nog willen is het doorgeven van genen een must!

Lijst met fokkers

Daarbij is het wellicht een idee om een lijst met fokkers te maken die vrijwillig hun bijdrage willen leveren om te helpen?! Het begeleiden van het uitzoeken van een reu tot het uitvliegen van de pups, bereid is te helpen, informeren en assisteren van een zwangerschap, bevalling en ontwikkeling van de pups vind ik een goed idee. In elk geval voor mensen die twijfelen om te willen fokken of in ieder geval 1 keertje een nestje te doen is zo'n lijst misschien wel een goed idee. Ik zou willen dat die hulp er was toen ik

voor het eerst ging fokken...

Ik was in elk geval enorm blij met alle aangeboden hulp die wij kregen. Daarbij is mijn dank het grootst aan Philine en Francis.

En niet te vergeten mijn o zo geduldige lieve man Jochem die achter de schermen enorm veel heeft geholpen.

Op dit moment hebben we nog 1 pupje rond lopen die 31 augustus vertrekt naar Noorwegen. De rest van de pupjes hebben we inmiddels ook in hun nieuwe thuis bezocht en hebben het allemaal reuze goed! Alles komt zo op zijn pootjes terecht en kunnen we terug kijken op een succesvol nestje van Oona en Taru. 🐾

Het nest van Romy

Het is zaterdagavond 13 juni. Ik zit op de bank en Romy ligt lekker dicht tegen mij aan. Kop op mijn been. Ik aai haar eerst over haar kop en later over haar dikke buikje. Als ik mijn hand daar een poosje stil laat liggen, voel ik het ineens. Eerst denk ik nog dat het misschien een luchtbelletje was of zo... Maar dan voel ik het weer, sterker dan zonet, en weer en weer....Tja, ik kan er niet meer omheen dit zijn toch echt de pupjes. Je ziet het nog niet goed, maar je voelt het al heel duidelijk, het leven in die bolle buik.

honden, maar is dat wel eerlijk? Aangezien onze Romy vrij is, is er dus geen enkel bezwaar tegen een drager. En dan blijven de hele vrije reuen beschikbaar voor teven die drager zijn, misschien wel zo eerlijk.

Superlief

Bovendien zijn wij beiden stapelgek op Endor. Hij is erg mooi en superlief. Nog een mooi voordeel is dat hij lekker dichtbij woont. Romy is bepaald geen held in de auto en wordt nog altijd snel wagenziek, niet echt een pretje als je dan gedekt moet worden. De keuze was dus gemaakt, Endor zou het worden. Omdat we zo lekker dicht bij elkaar in de buurt wonen en gewoon verschillende keren

dook hij erop. Hij had al wat ervaring en wist dus van wanten. Voor de zekerheid gingen we twee dagen later nogmaals en nu was het bijna gelijk bingo. Weer stonden ze een poosje gekoppeld. Nog een keer? Misschien niet echt nodig, maar je weet maar nooit, dus afgesproken dat Natas twee dagen later nog even bij ons langs zou komen.

Echo

Ze waren de poort nog niet door of Endor dook er weer op, niet heel romantisch maar zeker wel praktisch. Nu was het wachten. Het gedrag van Romy belooft veel goeds en na een maand lieten we vol vertrouwen een echo maken. Jawel hoor, er waren duidelijk 3 kloppende hartjes zichtbaar op de echo. Er zat leven in het buikje. Hoeveel dat wisten we nog niet, want dat is vanaf de echo lastig te bepalen. Daarom lieten we op dag 52 van de dracht nog maar een röntgenfoto maken. Zelfs daar was de dierenarts niet helemaal zeker van de hoeveelheid pups. Ze dacht zelf 7 pups te zien, maar sloot niet uit dat er misschien wat hoger, achter de ribben van moeder, nog wat verstopt zat.

Dikke buik

En daar zat ik dan, op de bank, hand op de dikke buik. De een na de andere pup schopte zachtjes tegen de palm van mijn hand, een heerlijk gevoel. De kraamkamer is al helemaal in orde, werpkist, warmtelamp, weegschaal, alles staat klaar, wat ons betreft kon het feest beginnen.

Kraamkamer

Een week voor de uitgerekende datum ben ik in de kraamkamer gaan slapen. Op de avond van 20 juni is Romy erg onrustig en ze ijsbeert van werpkist naar mijn bed en weer terug. Deze nacht gaat het gebeuren dat weet ik zeker. En inderdaad, om 12 uur 's nachts begint de bevalling. Omdat de dierenarts zeker 6 en misschien 7 pups op de röntgen heeft gezien en ik er volgens mij nog een achtste in had gezien, hou ik rekening met het feit dat er wel eens een dood geboren zou kunnen worden.

Drinken maar

Door: Gerrie Pols

Geschikte reu

In gedachte ga ik terug in de tijd. De eerste stap die je zet als je wilt fokken is het zoeken naar een geschikte reu. Voor Romy hebben we gedacht aan Malik, maar die was al 3 keer ingezet. Zijn zoon Kami dan? Maar die is drager van krulvacht en Romy zeer zeker ook. Is dat een groot probleem? Nee, niet echt, maar heel mooi is het ook niet, een krul Saarloos. Rob en Natas hadden al een keer gezegd dat Endor zeker ook geschikt was. Endor is drager van het dwerggen. Eigenlijk zoeken we altijd vrije

Na een kwartiertje wandelen dook hij erop

konden gaan wandelen met elkaar, besloten we dat bloedprikken voor progesteron niet nodig was. We merkten aan het gedrag van Romy dat ze wel zover was.

Lekker ruiken

De eerste keer waren we iets te vroeg. Endor vond haar wel lekker ruiken maar maakte verder geen aanstalten. Dat was de tweede keer dat we gingen wel andere koek. Na een kwartiertje wandelen

Gerrie met Romy en haar pups

Eerste pup

Maar als ik bij de eerste pup zie dat hij een open gehemelte heeft, ben ik toch van slag. Daar had ik nou weer even niet op gerekend. Fokken is zeker niet altijd even leuk, er komt soms flink wat verdriet bij kijken. Maar toch is het uiteindelijk alles waard. Ik zie dat Romy ook door heeft dat er iets niet klopt met

Fokken is zeker niet altijd even leuk

het pupje, maar toch zorgt ze er goed voor. De bevalling gaat verder eigenlijk redelijk voorspoedig. Een enkele stuitligging, dus daar moest ik helpen en twee flinke reutjes met grote koppen, daar heb ik ook even bij geholpen. Ook zat er inderdaad een doodgeboren pupje tussen.

Leed

Daar had ik persoonlijk iets minder moeite mee, omdat ik weet dat er geen lijden is. Bij het eerste pupje, met het open gehemelte, zag je duidelijk wel leed. We hebben daarom besloten dat we hem moesten laten gaan en de dierenarts heeft hem laten inslapen. Uiteindelijk heeft Romy, na een lange nacht, 9 pups gebaard waarvan 2 het dus niet gehaald hebben. De zeven andere pups deden het geweldig en die maken dan toch wel weer heel veel goed. Vanaf nu wordt het genieten.... Maar ook heel veel werk. Meer daarover in het volgende nummer van het AVLS clubblad! 🐾

BARFmenu®

De kracht van de natuur met de kennis van nu!

100%
Natuurlijke
diervoeding

Bestel via:
webshop.barfmenu.nl
kortingscode AVLS

GEEN RIJST OF GRANEN:
DUS GLUTENVRIJ!

BARFmenu® diepvries versvoeding wordt gemaakt van
vers rauw vlees, verse organen en verse vleesbotten.
Bevat van nature een zeer hoog gehalte aan
natuurlijke vitaminen en mineralen.

www.barfmenu.nl

Het lijkt wel of iedereen een pup wil

‘Het lijkt wel of iedereen een pup wil,’ kopte het AD en ook bij ons ras zien we een enorme vraag naar pups. Of het nu om outcrosspups of 100 procent Saarlooswolfhonden gaat, de pups zijn niet aan te slepen.

Door: Marianne Eggink

Het is niet zo dat er dit jaar veel minder nesten zijn gefokt, alhoewel er fokkers zijn die bewust een dekking hebben overgeslagen.

De angst van fokkers om in corona tijd de pups niet kwijt te raken, bleek ongegrond. Juist nu mensen veel meer thuis werken, is er de gelegenheid om eindelijk voor hun droomhond te gaan. Alleen wat gebeurt er als deze coronatijd weer voorbij is: ‘blijven ze dan nog thuis werken?’

Ook bij het secretariaat komen veel aanvragen voor pups binnen. We proberen zoveel mogelijk voorlichting te geven. Door de coronacrisis kunnen de wandelingen voorlopig niet doorgaan. Dat is jammer want de wandelingen waren voor veel aanstaande pupeigenaren altijd een goede gelegenheid om van alles te weten te komen over onze honden en vooral... om ons ras te ervaren. Nu laten we, daar waar mogelijk, mensen kennismaken met eigenaren van Saarlooswolfhonden bij hen in de buurt.

Voor fokkers kan deze tijd lastiger zijn. Hoe doen we het met de puppybezoeken, socialisatie, etc.? Terwijl het, nog meer dan anders, nodig is een uitgebreid gesprek aan te gaan. Want de aanschaf van een Saarlooswolfhondpup mag nooit een impulsaankoop zijn.

Toch hopen we dat onze fokkers, of eigenaren die een nestje willen fokken, zich niet laten afschrikken en de dekkingen niet uitstellen. Er is grote behoefte aan goede, gezonde en gesocialiseerde pups. En er zijn gemotiveerde kopers die voldoen aan de eisen van jou als fokker, mensen die je dolgelukkig kunt maken met de door jou gefokte pup.

Dolgelukkig met haar pup

Het nest van Zazou

De meeste fokkers weten het wel, een nestje pups begint al ver voordat er daadwerkelijk een nest wordt geboren. Mijn laatste officiële nestje is alweer 12 jaar geleden. De planning voor dit nest begon al toen ik op zoek ging naar een teefje waarmee ik wilde fokken. Zazou had meteen onze aandacht toen ze werd geboren uit het tweede nest van Avram. Ze koos ons uit als nieuwe ouders.

Door: Audry Wennekers

Zazou werd loops toen ze bijna twee was. Ik gokte erop dat ze een jaar later weer loops zou worden dus zorgde ik ervoor dat we voor die tijd de reu hadden uitgezocht. Later bleek dat ze er

— since 1989 —

DIERVOEDING

PROBEER:

VOER + BONBONS + KOEKJES

**NATUURLIJK
HET BESTE!**

ONTVANG GRATIS PROBEERPAKKET:

**MET 3 X 100 GRAM VOER NAAR KEUZE
+ SAMPLE 3IN1 CRANBERRY KOEKJES
+ SAMPLE SCHAPENVET BONBONS
INCL. SPAARKAART EN INFOBOEKJE.**

☐ ADULT	☐ GEPERST ADULT
☐ LAM&RIJST	☐ GEPERST LAM
☐ DINER	☐ PUP MINI
☐ SENIOR	☐ ADULT MINI
☐ PUP	☐ SENSITIVE MINI
☐ HIGH ENERGY	☐ CONTROL MINI
☐ GIANT	☐ SENIOR MINI
☐ GEPERST MINI	

MAIL DEZE BON NAAR : INFO@BIOFOODDIERVOEDING.NL
OF STUUR NAAR: BIOFOOD, POSTBUS 151, 9200 AD DRACHTEN

NAAM: _____

ADRES: _____

PC/WOONPLAATS: _____

TELEFOON: _____

E-MAILADRES: _____

MAXIMAAL 1 PAKKET PER GEZIN.

Zazou wilde dus uiteraard ook iets te zeggen hebben over de reu

nog een half jaartje extra aan vast plakte en stelde de loopsheid nog even uit. 3,5 jaar vond ze een mooie leeftijd om moeder te worden.

Puzzel

Het zoeken van een passende dekreu is altijd een puzzel. Stamboom, gezondheid, karakter, uiterlijk... het moet alle-

Hysterisch was ze toen ik beneden kwam

maal matchen. Daarnaast hebben de dieren hier in huis ook een stem. Ik werk als natuurgeneeskundige en in de loop der jaren ben ik ook steeds meer gaan verstaan wat de dieren zeggen waardoor ik het consult nu combineer met een tolkgesprek.

Dus als je weet wat dieren vinden dan kun je er dus ook niet meer aan voorbij gaan.

Zazou wilde dus uiteraard ook iets te zeggen hebben over de reu. Verschillende reuen hebben we onder de loep genomen en uiteindelijk zijn we terecht

gekomen bij de tweede keus reu Dasan Mato Una Neshoba. Haar eerste keus reu heb ik haar beloofd voor een volgende keer als we ook een pupje gaan houden.

Enorm leuk

Uiteraard spelen er hormonen mee bij een dekking en ook als de reu voor een teef niet passend is, zal er vaak toch een dekking komen. Toch hadden we hier een echte match. Ze vonden elkaar enorm leuk en ook na de dekking was er nog een klik.

Het werd een dag van graven en hijgen, pendelen tussen binnen en buiten, in de kist de deken slopen en slapen.

De eerste pup

's Avonds om 21.10 uur begonnen de eerste echte uitdrijvingsweeën en om 21.50 uur werd de eerste pup geboren. Ik mocht bij haar zijn ter ondersteuning, maar haar grote vriend Ralf werd weg gebromd. Om het half uur werd er een pup geboren en 23.50 uur de laatste.

Genieten

Ze deed het allemaal zelf alsof ze jaren ervaring had. Het was heerlijk om te mogen kijken en niets te hoeven doen. De dierenarts had vier pups gezien en met de lecher had ik er vijf gemeten. Na de vijfde pup ontspande ze helemaal en ging voor het eerst languit liggen. Het voelde zo alsof ze hiermee ook klaar was. Ik werd daarna ook vriendelijk ver-

alsof ze jaren ervaring had

zocht uit de kist te gaan zodat ze kon bijkomen. Na een half uurtje heb ik de kist verschoond en konden we de nacht in. Een prima eerste nacht en ook de dagen erna gingen als vanzelf. Nu genieten we volop van ons eerste Villa della Lupa nestje sinds jaren! 🐾

Naschrift redactie: hier eindigde het verhaal van Audry. Ze wist toen nog niet welke nachtmerrie zou volgen. We wensen haar en Ralf veel sterkte. Kijk op haar weblog voor het aangrijpende vervolgverhaal: <https://audrywennakers0.wixsite.com/villadellalupa/blog>

De stamboom van Okami

Okami (*Baka Inu Omoshiroi Okami*) is geboren op 11 maart 2011 bij fokster Esther van Rijnstra. Hier zijn twee mensen enorm verliefd op hem geworden en hebben hem meegenomen naar een mooie woning in Gulpen. Deze mensen waren wij niet.

Door: Jim van Mourik en Linda de Jong

Wij zijn in 2012 de baasjes geworden van Sansa (*Bellatrix di Terra del Lupo*). Sansa was niet alleen onze eerste Saarloos, maar zelfs onze allereerste hond ooit. Waarom een Saarloos als eerste hond? Omdat wij een aantal jaar eerder enorm verliefd zijn geworden op dit ras na een bezoek aan de AVLS-stand op Castlefest. De jaren daarna hebben wij ons goed verdiept in het karakter van het ras en zijn we ook mee geweest met een aantal wandelingen waar onze liefde voor het ras alleen maar groeide. Voor een eerste Saarloos hadden wij ons geen betere en lievere hond kunnen wensen dan Sansa. Vanaf het begin was ze enorm lief en open naar iedereen toe.

Bij toeval op de Elf Fantasy Fair

Na een aantal jaar gingen wij eens rustig rondkijken naar een mooie dekru voor Sansa, want we wilden graag een nestje met haar. Via Esther kwamen wij uit bij Okami. Nadat we via Facebook contact hadden gelegd met zijn baasjes hadden wij vrij snel daarna onze eerste echte ontmoeting bij toeval op de Elf Fantasy Fair. Daar zagen we voor het eerst in het echt hoe mooi en lief Okami was.

In mei van 2015 zou Okami een paar dagen komen logeren, omdat zijn baasjes gingen trouwen. Dit werd ineens twee weken eerder en langer, want wat bleek? Sansa was loops, dus wij hadden goede hoop op een dekking. Helaas weigerde Sansa aan alle

Okami

kanten en kwam er geen dekking, maar tegelijkertijd maakten wij kennis met het karakter van Okami. Hij is een typische Saarloos, dus van nature erg schuw, maar zodra hij je kent en vertrouwt, is het een van de liefste honden ter wereld.

Om 7 uur in de ochtend de hondjes uitlaten

In 2016 kwam Okami weer een paar dagen logeren en ook toen genoten wij enorm van zijn aanwezigheid. Een van de leukste herinneringen aan hem komt uit

deze logeerpartij. Om 7 uur in de ochtend de hondjes uitlaten. Ze liepen los en waren heerlijk met elkaar aan het spelen en aan het opjagen. Tijdens dat opjagen had Okami te laat door dat hij recht op een sloot afrende en niet meer kon stoppen en er dus zo parades in viel. Op dat moment kon je mij echt weggooien. De blik op zijn gezicht toen hij er als een verzopen kat uitkwam was geweldig!

Een aantal weken nadat wij hem weer hadden teruggebracht, ging de telefoon. De baasjes van Okami belden met de vraag

of wij hem permanent in huis wilden nemen. Na een kort overleg besloten wij om hier 'ja' op te zeggen, want hij had ondertussen ons hart al veroverd.

Hij woont nu alweer 4,5 jaar bij ons en nog elke dag zijn wij super blij met deze beslissing!

Okami, een held op sokken met een gouden hart! 🐾

BAKA INU OMOSHIROI OKAMI

IZKANDER DE LOUBA-TAR

ONISUMSI OCARINA BASTAJA

DJOE-BOBBI
V. RIJNECKER
HOF

BUXI
BRUNEHAMEL QUE
CHAKKA LOU

BARDO
AKIRA V.D.
BOSHUIZER
BERGEN

KLEINE
KOKETTE KATINKA
BASTAJA

POK!

Door: Ineke Pompen

Ik zit op de bank en de honden slapen naast me op hun kussens. Eh, ze slapen.

Want onze dikke Sam is zojuist van de trap door de spijlen heen, de kamer in gesprongen en loopt op zijn dooie akkertje richting de schuifpui.

Aeghir kan zijn ogen niet geloven. Dat akkertje kan wat hem betreft niet snel genoeg dood gaan. Sluipend begint ook hij naar de schuifpui te lopen, vergezeld van zijn vader die dit toch ook vrij brutaal vindt.

Sam doet of hij gek is en gaat in de schaal liggen die ooit voor fruit bedoeld was, maar op de een of andere manier tot kattenschaal-bak-ding geworden is en nu op de convector put staat. Lekker warm die schaal, niks aan het handje!

Ik ben alleen beneden en heb me ondertussen strategisch tussen de honden en de tafel geplaatst. Dan moeten ze nog een meter of 2 afleggen, maar sofaraan gaan ze inderdaad -zij het geeuwend en likkebaardend- op het kleed liggen waar ik zeg dat ze af moeten gaan.

Een kind komt naar beneden. 'Je moet even kijken wie hier suïcidaal genoeg is

om in die bak te gaan liggen', zeg ik. 'Als jij nou even aan tafel gaat zitten en Sam in de gaten houdt, want ik moet naar de wc en vertrouw dit voor geen meter.'

Als ik terugkom van de wc zit Sam bij Timo op schoot en stapt net pontificaal op de tafel waar hij luid miauwend om mijn aandacht vraagt.

'Sam', zeg ik, 'dit is vragen om problemen. Wees verstandig en hou je bek want we kunnen dit maar net handelen.' Thorgal is ondertussen terug gegaan naar zijn kussen – boeiuh allemaal – maar Aeghir verandert van tactiek en probeert nu via de keuken Sam te benaderen.

Daar heeft Sam poep aan. Die is weer terug op Timo's schoot en ligt eens lekker van het uitzicht op de tuin te genieten.

Ik kan het nauwelijks geloven. Onze kat-

ten zijn 15 en leven toch zeker al een jaar of 8 à 9 vrijwel boven omdat de honden dat niet mogen (*al doet een flinke hengst op het traphekje wonderen, zoals Thorgal wel eens bewijst*). Tuurlijk. Ze zien elkaar echt wel zitten. De katten op een rij op de trap en Aeghir er springend onder. 'Jammer joh, maar wij zitten net een tikkie hoger' zie je ze dan denken. En kennelijk vindt Sam het wel mooi geweest.

'Ik woon hier ook lullo -sterker nog ik was hier eerst- en het wordt tijd dat je dat erkent.' Als het had gekund, had ie een vinger opgestoken.

Na 10 minuten vond ik dat 2020 wel genoeg verrassende wendingen had genomen dus ik heb zijn ambities wat bijgesteld en hem weer op de trap gezet. 'Het eerste gewin is kattengespin Sam en met kleine stapjes kom je ook vooruit.'

Mede namens dikke Sam; leven is het meervoud van lef. Ga ervoor in 2021!

Sam

Cavom®

de natuurlijke voeding
voor elke hond

- Cavom is de volledige en hoogwaardige maaltijd voor uw hond.
- Cavom bevat alle essentiële voedingsstoffen in de juiste verhouding.
- Cavom is voordelig in gebruik, door de hoge energiewaarde en de lichte verteerbaarheid.

Kijk op onze website of neem contact met ons op voor specifieke vragen over welk Cavom product voor uw hond het beste is. Wij adviseren u graag!

cavom.nl

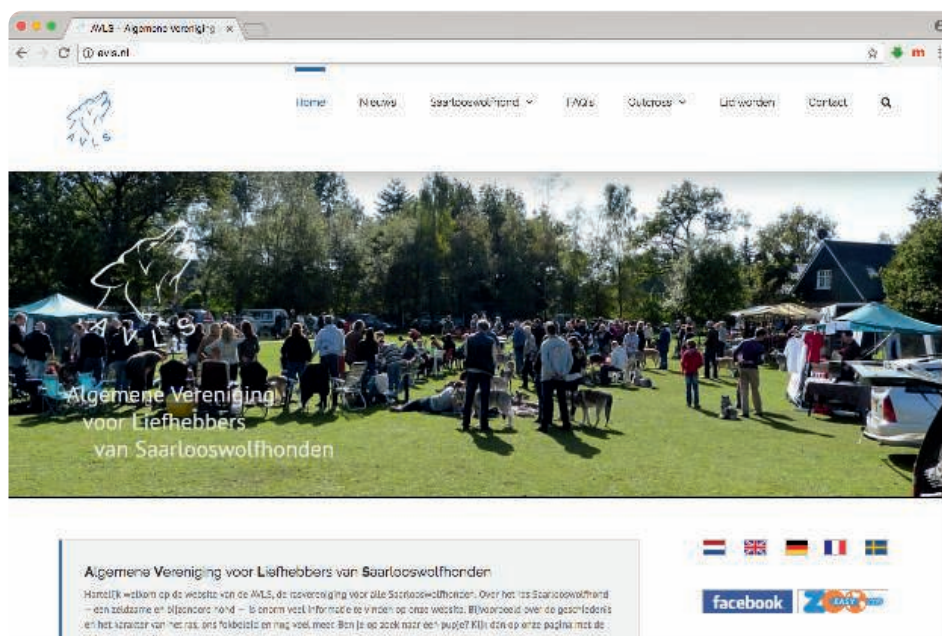

Cavom, daar draait een gezond hondenleven om!

VDM Diervoederfabriek B.V. | Tussendiepen 1-13 | 9206 AA Drachten
Tel. +31(0)512-515955 | Fax +31(0)512-516050 | vdm@cavom.nl

Indien onbestelbaar: Secretariaat AVLS Jean Sibeliusstraat 33 3069 MJ Rotterdam

AVLS website

Algemene vereniging voor liefhebbers van Saarlooswolfhonden